

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1545 / DPSS
DATA 16.06.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
322, 30.06.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Codului Comercial din 16 aprilie 1887*”, inițiată de domnul deputat Mihail Boldea – PD-L (Bp. 132/2010).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 908 din *Codul comercial*, în sensul eliminării competenței de soluționare a cererilor de înființare a sechestrului asigurător, stabilit în prezent în favoarea judecătoriilor.

Potrivit acestei inițiative legislative, soluționarea acestor cereri va reveni instanței investite cu soluționarea fondului.

II. Observații

Precizăm că dispozițiile art. 908 din *Codul comercial*, în forma în vigoare, se interpretează în sensul în care cererea de sechestrul asigurător se adresează instanței care judecă procesul, și nu judecătoriei.

Cu privire la *sechestrul asigurator*, în materie comercială, există două reglementări: art. 907 și art. 908 din Codul comercial, precum și art. 591 și următoarele din *Codul de procedură civilă*.

Art. 907 din *Codul comercial* face referire, în cuprinsul său, la aplicabilitatea în această materie și a dispozițiilor *Codului de procedură civilă*. Menționarea judecătoriei, ca instanță competentă să soluționeze cererea de sechestrul, nu face decât să reia soluția legislativă consacrată în *Codul de procedură civilă*, în vigoare la acea dată. Prin urmare, schimbarea soluției legislative din norma generală, în speță, *Codul de procedură civilă*, atrage, fără îndoială și în mod firesc, modificarea implicită a soluției din reglementarea specială, respectiv Codul comercial.

Astfel, în opinia noastră, nu se poate interpreta ca norma din *Codul comercial* referitoare la competența de soluționare a acestui tip de cerere poate avea un caracter special prin raportare la competența consacrată în Codul de procedură civilă și deci, că este, în continuare, aplicabilă.

În sprijinul afirmației menționăm atât *Decizia LXXXIV(84) din 10 decembrie 2007 privind examinarea recursului în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 907 și 908 din Codul comercial, raportate la prevederile art. 591 din Codul de procedură civilă, cât și jurisprudența Curții Constituționale*.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în decizia anterior menționată că art. 907 și art. 908 din *Codul comercial* „au un caracter special, specific raporturilor juridice de drept comercial, cu privire la obligativitatea cautiunii la momentul formulării cererii de sechestrul sau poprire asiguratorie, precum și în legătură cu ridicarea sechestrului asigurator. Or, în ceea ce privește celelalte aspecte referitoare la instituirea sechestrului asigurator în materia litigiilor comerciale partea interesată nu poate fi scutită de respectarea dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la această măsură asiguratorie, dispoziții la care face trimitere norma de reglementare cuprinsă în art. 907 din Codul comercial”. Prin urmare, inclusiv cu privire la aspectul competenței de soluționare a cererii de înființare a sechestrului asigurator se va aplica *Codul de procedură civilă*.

De asemenea, atât în decizia pronunțată în recursul în interesul legii cât și în decizia Curții Constituționale nr. 965/2007 se reține că „pentru instituirea sechestrului asigurator în materia litigiilor comerciale partea interesată trebuie să respecte dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la această măsură asiguratorie. Or, dispozițiile art. 614 și următoarele din vechiul Cod de procedură civilă, la care face referire art. 907 din Codul comercial, se regăsesc în cuprinsul art. 591-596 din actuala reglementare, iar potrivit prevederilor art. 60, coroborate cu cele ale art. 48 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor

normative, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, care trebuie să țină seama de situația juridică a normei de trimitere”.

Semnalăm, de asemenea, că odată cu intrarea în vigoare a *noului Cod civil* care promovează o abordare monistă a raporturilor de drept privat, *Codul comercial* se va abroga aproape în integralitatea sa. Viitoarea reglementare, în materia sechestrului asigurător, respectiv art. 1559 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil*, nu mai conține norme de procedură ci, cu privire la soluționarea acestor cereri, face referiri la dispozițiile *Codului de procedură civilă*.

În concluzie, apreciem că, odată cu pronunțarea recursului în interesul legii, interpretarea reglementării referitoare la sechestrul asigurător în materie comercială a fost clarificată.

Având în vedere că modificarea propusă prin prezenta inițiativă legislativă este în sensul acestei interpretări, suntem de acord cu adoptarea acesteia.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului